

opusdei.org

Meditacions: 6è diumenge de sant Josep

Sisena reflexió per a meditar durant els set diumenges de sant Josep. Els temes proposats són: dificultats i creativitat en la vida de Josep; l'actitud davant els problemes d'una família corrent; acollir la llum de Déu en l'ordinari.

07/03/2025

— Dificultats i creativitat en la vida de Josep

— L'actitud davant els problemes d'una família corrent

— Acollir la llum de Déu en l'ordinari

.....

LA VIDA DE sant Josep no va estar lliure de dificultats, grans i petites. De fet, el costum de viure de manera especial els set diumenges previs a la festa neix per a contemplar els seus set goigs, però també els seus set dolors. Per exemple, aquell quan Jesús, als dotze anys, es quedà al Temple de Jerusalem sense que ho sabessin els seus pares. Maria, en trobar-lo tres dies després, exclama: «Fill meu, per què t'has portat així amb nosaltres? El teu pare i jo et buscàvem amb ànsia» (*Lc 2, 48*). L'Escriptura és clara: sant Josep

havia passat moltes hores de tribulació, havia experimentat l'angoixa de qui no troba el més important de la seva vida. També tenim, per exemple, aquell dolor del sant patriarca quan l'àngel li diu: «Lleva't, pren el nen i la seva mare, fuig cap a Egipte i queda-t'hi fins que jo t'ho digui, perquè Herodes buscarà l'infant per matar-lo» (*Mt 2, 13*). Són paraules fortes, que espanten, més en ser rebudes enmig de la foscor de la nit.

Per què un baró tan just havia de passar per aquests i altres moments difícils? Per què algú que procura fer les coses amb tanta delicadesa i honradesa de vegades pot semblar que experimenta, fins i tot, més dificultats que els altres? En contemplar els problemes pels quals passà sant Josep, com trobar sostre per Jesús o haver de viure com foraster, molts cops «ens preguntem per què Déu no intervingué

directament i clarament. Però Déu actua per mitjà d'esdeveniments i persones. Josep era l'home per mitjà del qual Déu s'ocupà dels inicis de la història de la redempció. Ell era el veritable miracle amb el qual Déu salvà el Nen i la seva mare. El cel intervingué confiant en la valentia creadora d'aquest home»^[1].

Sant Josep sabia que les dificultats, a més que no són estranyes als plans divins, poden ser moments de creixement en intimitat amb Déu i de creixement personal en molts àmbits. Tot i que no busquem passar per aquest tipus de circumstàncies, aquestes inevitablement arriben, i llavors el sant patriarca pot ser un bon model i intercessor; pot ensenyar-nos a treure de nosaltres la valentia i la creativitat per transformar el nostre entorn i el nostre cor en un lloc més de Déu. Són moments en els quals el Senyor té una especial missió per a nosaltres,

encara que no sempre arribem a entendre-ho del tot.

ELS PROBLEMES DE Jesús, Maria i Josep també eren els problemes d'una família corrent, com els que podem tenir a la nostra, de vegades costosos: trasllats entre ciutats, canvis de casa, pèrdua de feina, amenaces, dubtes... En tants aspectes, la vida de sant Josep fou una vida normal i això el fa proper a nosaltres. Per exemple, «l'Evangelí no dona cap informació sobre el temps que Maria, Josep i el Nen romanen a Egipte. És cert que hauran tingut necessitat de menjar, de trobar casa, un treball. No cal molta imaginació per omplir el silenci de l'Evangelí respecte d'això. La Sagrada Família hagué d'enfrontar problemes concrets com totes les altres famílies»^[2]. És veritat

que Déu pot resoldre molts d'aquests conflictes, abans i ara, però en la seva divina saviesa no ha volgut fer-ho, ens ho ha deixat a nosaltres.

«Però és en Déu que hi ha consell i intel·ligència, la saviesa i el poder per a actuar» (*Jb* 12, 13). El miracle són les capacitats que ha donat a cadascú, enriquides pels dons de l'Esperit Sant.

Sant Josepmaria també experimentà dificultats i patiment per tirar endavant la missió de ser pare i guia de sants: la mort successiva de tres germanes petites, la humiliació de la fallida del negoci familiar, les incomprensions d'alguns parents propers, la mort del seu pare poc abans de rebre l'ordenació sacerdotal, etc. I, al mateix temps, el Senyor el beneí amb un tremp humà i sobrenatural per fer vida el projecte que Déu li havia encomanat. Així actua el Senyor amb els seus. Segur que també nosaltres disposem —amb

més o menys quantitat— d'aquests dons per «confirmar a les ànimes i a la societat la pau i la concòrdia: la tolerància, la comprensió, el tracte i l'amor»^[3].

Ens pot servir l'exemple de sant Josep, valent, proactiu, atent i sempre disposat a posar en pràctica els *miracles ordinaris* que Déu li demanava. I també podem fixar-nos en la vida de sant Josepmaria; tot i que mai li faltaren els problemes, fou una profunda vida de fe la que feu possible veure darrere de tot, la mà de Déu que mai ens abandona.

SANT JOSEPMARIA ensenyava que la vida ordinària pot ser ocasió de trobada amb Déu, «en les situacions més comunes hi ha quelcom de sant, de diví, amagat que pertoca a cadascun de vosaltres de

descobrir»^[4]. Per tant, la pròpia vida està imbuïda d'un sentit diví, no podem anar a Déu sense trobar-nos amb el *miracle de l'ordinari*. El Senyor ha volgut amagar-se discretament en les coses normals del nostre dia, sense imposicions, per deixar-nos veritablement lliures de buscar-lo. I part de la vida corrent són les petites dificultats de cada dia: allò que no ha sortit com prevèiem, una relació que volíem que fos millor, les complexitats que sorgeixen en el nostre treball, etc. «Quan ens enfrontem a un problema podem aturar-nos i abaixar els braços, o podem enginyar-nos-les d'alguna manera. De vegades les dificultats són precisament les que treuen a la llum recursos en cada un de nosaltres que ni pensàvem tenir»^[5].

Aquestes circumstàncies també poden ser una ocasió per demanar més llum a Déu. Ens donen la

possibilitat de reforçar el diàleg i la intimitat amb el Senyor, per agafar forces per tirar endavant el seu pla d'amor en les nostres circumstàncies. Així com Josep sempre rebé la paraula oportuna per enfrontar les dificultats i cuidar la Sagrada Família, també nosaltres podem experimentar la proximitat i la veu del Senyor que encoratja i impulsa a donar comprensió, pau, fortalesa i ànim a qui ho necessita. «De Josep hem d'aprendre la mateixa cura i responsabilitat: estimar el Nen i la seva mare; estimar els sagraments i la caritat; estimar l'Església i els pobres. En cada una d'aquestes realitats hi ha sempre *el Nen i la seva mare*»^[6].

^[1] Francesc, carta apostòlica *Patris corde*, n. 5.

[2] Francesc, carta apostòlica *Patris corde*, n. 5.

[3] Sant Josep maria, *Carta* n. 3, n. 38.

[4] Sant Josep maria, *Converses*, n. 114.

[5] Francesc, carta apostòlica *Patris corde*, n. 5.

[6] Ibíd.

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca/article/
meditacions-6e-diumenge-de-sant-josep/](https://dev.opusdei.org/ca/article/meditacions-6e-diumenge-de-sant-josep/)
(05/08/2025)